

STRAKATÝ e-ZPRAVODAJ

Spolek
českého strakatého psa

40/2024

Volby před námi,
colby za námi ...

4

Diagnóza:
Strakáč

14-15

Bonitace
KV Brno

22-24

OBSAH

OBSAH	2
ÚVODNÍK	2
CO NÁS ČEKÁ	3
Výstavy a bonitace	3
Spolkové akce	3
Strakaté závody a mistrovství	3
Vycházky a další akce	3
ZPRÁVY ZE SPOLKU	4
Aktuálně ve Spolku ČSP	4
Volby před námi, volby za námi, volby všude kolem nás	4
UŽ JE ZA NÁMI	5
Ohlédnutí za Exot cupem	5
Je ti teplo? Vezmi psa a jeď na Slezsko k moři!	7
Štěňata strakatá 2024 2v1	9
Výcvikový víkend 2024	12
MČR českého strakatého psa v dogtrekkingu	13
Fotoreportáž: Staří, ale dobří	13
ČLÁNKY	14
Diagnóza: Strakáč	14
Život se strakatým seniorem, adopťákem a štěnětem	16
VÝZVY	19
Timy hledá nový domov	19
Evropská výstava v Brně	19
CO VŠE JSME DOKÁZALI	20
Pracovní strakáč	20
Strakatá turistika	20
Zkoušky a tituly	21
Klubová výstava Brno	21
CHOVATELSKÉ OKÉNKO	22
Bonitace KV Brno	22
Nakryté feny	25
Narozené vrhy	25

ÚVODNÍK

Milí strakáčníci,

jsou před námi prádniny a s tím spojené dovolené a výlety. Prosím dbejte v těchto horkých měsících na to, aby se vaši strakáčci nepřehřivali, dostatečně pili a hlavně aby si to s Vámi co nejvíce užili. Pozor si dejte také na rozpálený asfalt a další nástrahy letního počasí.

A s sebou můžete vzít třeba toto nové číslo Strakatého e-zpravodaje. V něm se dočtete mimo jiné o tom kdo se stal novým mistrem strakáčů v dogtrekkingu nebo jak se strakáčům vedlo na klubové výstavě a bonitaci. Prostě to pravé počteníčko na cesty.

Užijte si léto! :-)

Příjemné počtení Vám přeje
Patrik Nedoma

Strakatý e-zpravodaj je vydáván pod hlavičkou
Spolku českého strakatého psa.

Strakatý zpravodaj vychází třikrát ročně. Jeho smyslem je informovat majitele a příznivce strakáčů o uplynulých a plánovaných událostech. Je tu dost místa pro postřehy, příběhy, úspěchy, zkušenosti kohokoli z vás.

Číslo zpravodaje: 40/2024

Korektura: Dana Vaňourková

Sazba a grafika: Patrik Nedoma

Datum vydání: 26. 6. 2024

Vaše příspěvky jsou vítány, pošlete je na e-mail
Dana_Vanourkova@seznam.cz

CO NÁS ČEKÁ

Výstavy a bonitace

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Klubová výstava a bonitace	8. 9. 2024	Věšín	

Spolkové akce

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Strakaté splutí	9.-11. 8. 2024	Velké Hydčice	Máří Vodičková
Setkání strakáčů	6.-8. 9. 2024	Věšín	Iveta Chrenková
Členská schůze	23. 11. 2024	Praha - Dolní Počernice	Spolek ČSP

Strakaté závody a mistrovství

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
MČR v agility	28. 9. 2024	Kutná Hora	Míša Drahošová
MČR v mushingu - CC, SC a BKJ	26.-27. 10. 2024	Němčice	Míša Drahošová
MČR českých strakatých psů v dogdancingu	16. 11. 2024	Přerov	Lenka Nosálková

Vycházky a další akce

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Strakatý Balt	od 18. 9. 2024	Hel, Polsko	Marek Močkoř

ZPRÁVY ZE SPOLKU

Aktuálně ve Spolku ČSP

Za Spolek ČSP Simona Šádková

V našem Spolku se pořád něco děje, nabízíme Vám tedy stručný přehled aktuálních informací.

Distanční hlasování

- Distanční způsob hlasování o změnách ve spolkových stanovách a řádech se setkal s malým zájmem členů Spolku, o to více si užijeme další členskou listopadovou schůzi. Do diářů již zapisujte 23. 11. 2024, hotel Svornost.

aktualizovány a moc ráda tam přidá i informace týkající se Vašeho strakáče (složené zkoušky, výsledky výstav...). Jen je potřeba tuto skutečnost oznámit na email vanourkova@seznam.cz.

➔ WWW.STRAKACI.CZ

Přehled členů a jejich strakáčů

Na níže uvedeném odkazu můžeme sledovat přehled členů a jejich strakáčů. Moc prosíme – v případě, že došlo k nějaké změně (je tam např samostatný sloupeček pejsků „za duhovým mostem“, nechceme je mazat ze života strakatých), informujte nás na spolkovém emailu. Děkujeme!

➔ [SEZNAM ČLENŮ A JEJICH STRAKÁČŮ](#)

Stránky poradkyně chovu

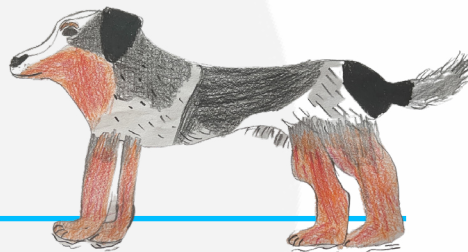
Připomínáme také, že kromě webových stránek Spolku ČSP vede svůj web i paní poradkyně chovu Zdeňka Vaňourková. Tyto stránky jsou pravidelně

Evropská výstava

Důležité! Chystá se Evropská výstava psů v Brně! A sice 10. - 13. dubna 2025. Více info ve Vašem emailu [i zde ve Zpravodaji](#).

Strakaté akce

S příchodem jara přibylo strakatých akcí – byly a jsou bezva a další nás čekají, neváhejte a užijte si je!

Volby před námi, volby za námi, volby všude kolem nás

Za výbor spolku Jolana Nováková

A volební je letos i naše schůze. Už asi tušíte, co bude dál: je to jedinečná příležitost pro všechny, kdo se chtějí aktivně zapojit do chodu Spolku. Prosíme, přemýšlejte o tom, zda byste byli i vy ochotni přiložit ruku k dílu a zapojit se do činnosti orgánů Spolku.

Výbor – stará se, aby věci šlapaly. Ve vztahu k ČMKU, ke členům, k organizátorům výstav, seminářů, soutěží a dalších akcí.

Dozorčí rada – kontroluje, zda výbor dělá vše právně správně. Teoreticky řeší stížnosti, k tomu našťastí v praxi zatím nedošlo (díky všem za udržování pozitivní nálady).

Chovatelské kolegium – řeší chovatelské záležitosti od bonitací po přihlášku vrhu. Nejdůležitější

částí je udržování řízeného chovu doporučením vhodných partnerských párů (psích).

Pokud jste schopni a ochotni kandidovat do orgánů Spolku, prosíme, dejte to najevo tím, že vyplníte formulář na tomto odkazu [➔ CHCI KANDIDOVAT!!!](#)

Jde o odpověď na pár otázek, vůbec nemusíte psát romány. Malé „medailonky kandidujících“ připojíme k pozvánce na schůzi, aby si členové mohli rozmyslet své hlasování.

Termín schůze je letos **23. listopadu**, místo tradiční Svornost, Dolní Počernice. Pište si do diářů. Pozvánku dostanete e-mailem měsíc předem.

Předem díky všem aktivním, za výbor Jolana Nováková

Ohlédnutí za Exot cupem

- Strakatým pohárem ve sportovní kynologii

Autorka: MVDr. Pavla Kadeřábková

14. 4. 2024 se v Mělníku konal Exot cup. Původní myšlenka pořadatelky bylo předvést „exoty“, tedy plemena, která se na place sportovní kynologie obvykle nepohybují. Osloveni byli strakáči, kelpie, corgi a border kolie a účast byla velice hojná. Za tuto skvělou myšlenku a dárkové balíčky na uvítanou děkuji Dítě Grusové. Za velkou podporu a krásné ceny účastníkům patří poděkování Spolku českého strakatého psa. A své děkuji směřuji i k Ivetě Chrenkové, která opět domluvila chutné ceny u D-Barfu pro vítěze. Pořadatelka Nikola Bayerová připravila skvělý závod s milými rozhodčími a hezkými cenami, už teď doufáme, že se závod stane tradičním podnikem.

Původně jsme se všechny přihlásily asi tak trochu

do počtu. Doufaly jsme, že mrkneme na nějaké video na Youtube a podle toho to nějak zpytlíkujeme. Exot cup už názvem sliboval, že ani totální úlet nebude trapas, ale spíše zpestření. Tímto se omlouvám těm pár strakáčům, kteří se sportovce věnují a jejich psovodi dokonce i vědí, v jaké ruce se má držet vodítko. (Jestli vám vrtá hlavou, která je ta správná, tak na každý zkušební řád je to jinak, a už si to zase šťastně nepamatuji). Postupně se nám všem kuráž vytrácela a stále častěji do zpráv na messengeru chodilo „To nedáme“, „Ježiši aport, fakt jsem ho to nestihla naučit!“, „Neboj, já také ne!“, „Alespoň jednu jistotu máme - O za aport!“

V den D nás nakonec dorazilo osm statečných s devíti strakáči na startu. Na poslední chvíli jsme sdílely útržky zkušebních řádů, snažily se zapamatovat hlášení rozhodčímu a přemýšlely, zda

z nervozity vrhnout nebo zdrhnout. Rozhodly jsme se, že na prvním chudákovi omrkneme, jak to tedy má vypadat. Nakonec jsme se společnými silami nějak uchlácholily, že „o nic přeci nejde, že?!“ a bledozelené jsme vyrazily losovat čísla. Vylosovala jsem si jedničku s Arvikou u BH-VT (a rouhačsky či prorocky vtipkovala, že „To už losujeme, jak to dopadlo?“) a s Blú v kategorii ZZO číslo sedm, což ale opět znamenalo první startující v dané kategorii. Takže já se na to, jak to má vypadat, podívám až na place... Trochu méně ve vtipu jsme poprosili Evu Šitnerovou s Belinkou, zda by nám příště nemohl dělat sponzora lihovar, protože něco na kuráž by nebylo od věci... Já s Arvikou a Pavla s Draxem jsme vyrazily na poslušnost, nějak jsme to tam vyfikly, prostor ke zlepšení tam nepochybně byl, ale jak zkonstatovala Pavla - Drax nikam nezdrhl, v druhé polovině mu i došlo, že teď se soutěží a zapnul mozek a je vlastně fajn, že už to má za sebou a nemusí se dál nervovat.

UŽ JE ZA NÁMI

Počkaly jsme, až si každý odchodí poslušnost. Já s Blú si svůj aport hodila pro jistotu pod nohy, abych pro něj nemusela daleko, a má jediná jistota, tedy O za aport, se vyplnila. Když jsme měly odchozeno, přesunuly jsme se k vyhlídce na soutok Labe s Vltavou, prošli (už jsme s sebou měly i chlapa!) jsme sady a vinice a skončili na svačino-obědu v Mělnické kavárně. Stihli jsme i závěr nejvyšší soutěže obran border kolí a užili si vyhlášení, kde bylo opravdu spoustu cen pro každého. Shodly jsme se, že ten den byl vítěz každý, protože každý vyhrál něco osobního – někdo odvahu vůbec startovat, někdo ocenil svého psa, že s ním

zůstal na place a neštěkal na ostatní, jiný napojení na svého psa. S Evčou jsme ocenily naše veteránky, které měly neskutečně skvělou náladu a podaly výkon jak za mlada... Celý den svítilo sluníčko, po ranních nervech byla už jen dobrá nálada a psi byli utahaní tak akorát, aby polehávali, ale ještě nebyli přetažení do samovztětlivého módu přetaženého dítěte. Na viděnou za rok! Snad i s těmi, kteří svou odvahu v sobě teprve hledají.

Výsledky BH-VT

		Body celkem	Ovladatelnost na vodítku	Ovladatelnost bez vodítka	Odloženi vsedě	Odloženi vleže s přivoláním	Dlouhodobé odloženi
Pavla Kadeřábková	Arvika Nella Belavia	55	13	14,5	9,5	9	9
Eva Šitnerová	Arabela Strakaté Tornádo	53	11,5	12,5	9,5	9,5	10
Simona Šádková	Gilbert z Luční ulice	49	12	13	8	8	8
Pavla Ticháčková	Drax Balmarti	25	7	7	7	4	0

Výsledky ZZO

		Body celkem	Přivolání	Ovladatelnost na vodítku	Sedni-lehni	Za pochodu odloženi vleže	Dlouhodobé odloženi	Aport
Iveta Kučerová	Gimi ze Strakatého kožíšku	52	8	8,5	9	9	10	7,5
Pavla Kadeřábková	Blú Sem tam Kladně	47	9,5	9	10	8,5	10	0
Petra Dandová	Dodge Sem tam Kladně	37	9	5	5	8	10	0
Libuše Kvitková	Gora z Luční ulice	30	4	7	8,5	8,5	0	2
Draga Klimentová	Bao Baisha	29	6	4	7	8	0	4

Je ti teplo? Vezmi psa a jed' na Slezsko k moři!

Autorka: PhDr. Mgr. Marie Nádvorníková

Byla sobota 6. dubna 2024 a přestože by se mohlo zdát, že bude jako každá druhá, opak byl pravdou.

Až budeme za nějaký čas vzpomínat, určitě se nám vybaví vysoké teploty, které na začátku dubna nejsou obvyklé. Naštěstí se přes noc trochu ochladilo, takže ranní teploty se pohybovaly kolem 14 °C a předpověď nám na poledne slibovala max. 23 stupňů. Jaká úleva! Den předtím bylo až 28!

Kromě venkovních teplot bylo asi některým horko i doma. V mnohých domácnostech, kde je nedílnou součástí strakaté štěstí, se od brzkých ranních hodin chystalo vše, co je důležité pro vycházku na čerstvém vzduchu. Určitě si všichni dovedete představit, jak to asi vypadá, když se strakáč dovítí, že se pojedou na výlet. I kdybyste všechno chystali raketovou rychlostí, pro strakáče je to šnečí tempo.

Páníčci se snaží nezadat příčinu, aby pes znervózněl, aby se pletl pod nohy, aby radostí vyskakoval jako míček, aby poštekával, že už chce jít, aby...

A mezi tím ještě přemýšlejí, kam to teda dneska bude?

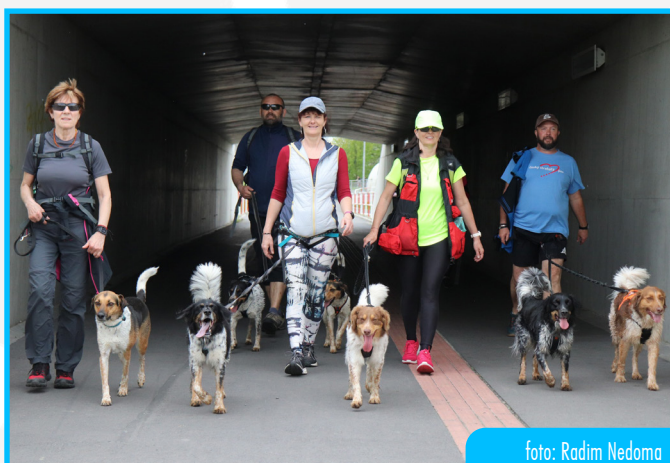
Je teplo a má být ještě tepleji. Kam tedy jinam, než se psem k moři!

Ještěže takové jedno moře máme i u nás ve Slezsku a že zrovna na tuto sobotu je vyhlášen II. STRAKATÝ APRÍL 2024.

A tak strakáčci naskákali do vozů, přibrali s sebou páníčky a vyrazili směr Karviná. Tak jako v minulém roce se vydali na společnou procházku kolem vodní plochy, která vznikla propadem poddolovaného území a místní si ji nazvali Karvinské moře (Darkovské moře).

Protože je tahle rekreační zóna velmi oblíbená nejen mezi místními, ale i zahraničními hosty (Polsko je pár kilometrů odsud), je potřeba procházku se psy naplánovat na brzkou hodinu. Sraz byl domluven na 8:45 a pár minut po deváté jsme už všichni korzovali po cestičkách kolem vody. Někteří psi vodomilové si pár desítek metrů od vstupu do areálu už museli zaplavat, pár si namočilo tlapičky a někteří z bezpečné vzdálenosti vše pozorovali a přemýšleli, jestli ta voda není náhodou nebezpečná.

Teprve na této první zastávce jsme si všichni uvědomili, kolik nás vlastně je a jak obrovský strakatý chumel jsme vytvořili. Celou cestu jsme fotili a naštěstí

UŽ JE ZA NÁMI

máme mezi sebou šikuly, kteří dokážou vyrobit krásné fotky, kde pes není jen šmouha v běhu, a ty můžeme i ukázat. Měli jsme první možnost si naše strakaté miláčky přepočítat. Nakonec to vypadalo, že součet bude „něco mezi 17 a 19“. Ale podařilo se jmenovitě ztotožnit všechny psy a konečné číslo je 18 kousků - holek bylo 11 a kluků 7.

foto: Radim Nedoma

Věkový průměr účastníků jsme nezjišťovali, ale šly s námi i dvě štěněcí holčičky Rozárka a Flowee, a ty měly tu nejúžasnější socializaci, jakou si jen mohly přát. Ze začátku opatrné fenečky už v půlce procházky dováděly jako neřízené střely a byly nedílnou součástí celé té velké smečky.

Pokud byste šli po pěšinách kolem vody, nachodili byste tak do 4 km, když jdete se strakáčem, musíte to vzít přes okolní louky, příkopy, remízky a několik zátok, či zákoutí. Nachodíte asi 7 km (psi nepočítaně), několikrát se můžete svlažit ve vodě a když dojdete na druhou stranu vodní plochy, naskytne se vám příležitost si odpočinout na pláži a zaplavat si v čiré vodě.

Všichni, lidé i psi, byli po celou vycházku v módu relax. Mezi všemi docházelo k úžasné komunikaci, všichni poslouchali na povely a všichni se moc dobře bavili.

Strakáči nezklamali! Bez rozdílu se věnovali všem lidským účastníkům, doprovázeli je a hlídali co zrovna žerou, zajímali se o jejich baňůžky a svačinkové krabičky. A za všechnu tuto těžkou práci dostali podrbání 31 lidských účastníků.

Páníčci si během pauzy na svačinku mohli pro zábavu udělat malý testík, který jim rozšířil bohaté znalosti o plemeni Český strakatý pes, malí páníčci si složili strakaté puzzle a všichni dostali pamětní lístek.

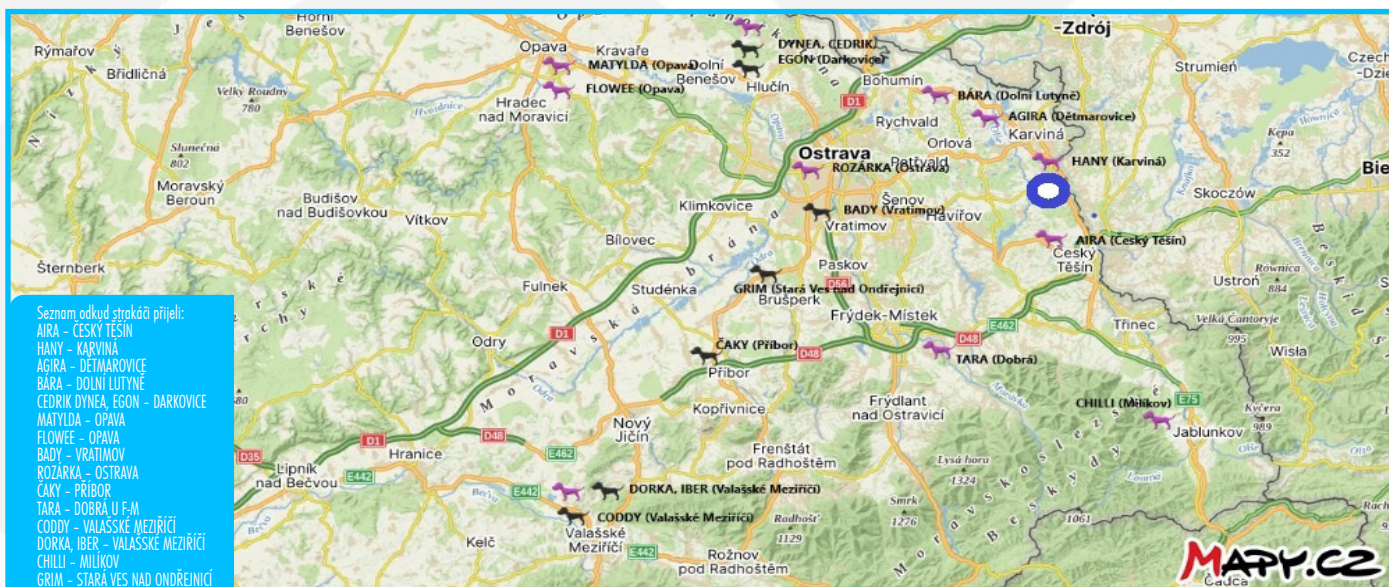
Celou cestu budili strakáči pozornost. Někteří si je fotili, někteří z dálky pozorovali a jedna paní se k nám přidala na úplném začátku procházky a během ní se snažila shromáždit co nejvíce informací od přítomných majitelů chovných psů a fen, ale i od běžných páníčků.

Po odpočinku na písčité pláži jsme se rozloučili a měli jsme za to, že vykročíme k domovům. Jenže celá ta obří lidsko-psí parta byla tak neuvěřitelná, že jsme se pomalíčku ploužili podél klidné hladiny, a ještě mnohokrát zastavili, abychom si popovídali, pomazlili se se strakáčky a pokochali krásným dnem a pěknou přírodou.

Když už se námi vytvořený dav začal rozpouštět, někteří se rozhodli, že si ještě nasbírají pár bodíků do strakaté turistiky a pohodlnou stezkou se vydali od Karvinského moře do centra lázní Darkov a dále do Karviné.

Přestože někteří z nás museli vstát dost brzy, aby byli na startu včas, stálo to za to. Oproti loňskému roku se výrazně navýšil počet zúčastněných strakáčů i lidí a bude to super, když III. Strakatý Apríl bude ještě strakatější.

Možná u moře, možná někde jinde - HAF shledanou!

Štěňata strakatá 2024 2v1

Autorka: MVDr. Lea Wildnerová

Jako každý rok v květnu vyrážím na akci Štěňata strakatá. Akce je určena všem, kdo vlastní štěně z předchozího roku, tedy narozené v roce 2023. Tentokrát je to trošku jiné. Vyrážím totiž nejen s fonendoskopem jako součást organizačního týmu a chovatelského kolegia, ale zároveň jako účastník. Mám totiž štěně z roku 2023. Takže nabalit Exotku, Cukáčka nechat na hlídání (usoudila jsem, že jí bude lépe u hlídačů než zavřená celý víkend v chatičce, neb by na ni nebyl čas). I když by si člověk řekl, že vím, co mě čeká, tak fakt nevím. Každý rok je to takový hukot, že jsem ráda, že vidím jen tu svou část (kterou mám na starost) a nestíhám ani obhlédnout všechny aktivity. Už předem jsem hlásila, že povídání oba večery samozřejmě bude a poslech a počítání zubů taky, ale že chci s Exou absolvovat taky všechno, jak ostatní účastníci. Štěně mám po téměř deseti letech, a tak si to chci užít se vším všudy. Však má tato akce velký pozitivní ohlas a účastnit se můžete jen jednou za život svého psíka.

Dojezd jsem slíbila brzy v pátek, abych pomohla s chystáním. Po cestě jsme stihly s Exičkou zajet do Věšina, kde pomáháme organizovat zářijové velké Setkání. Areál vyhořel se začátkem covidu. Pravidelně právě tam bývala Štěňata strakatá. Areál prošel rozsáhlou rekonstrukcí a vypadá to tam báječně. Takže kdo ještě váhá, koukejte se přihlásit, pokud vůbec ještě je místo

V po dojezdu do Vrbna u Blatné už na nás čekala chatička a práce. Exi kupodivu vůbec neřešila, že jsem na nějakou hodku zmizela a nechala ji samotnou v chatičce. Z cesty byla unavená, ve Věšíně lítala s Axem a byla provedena s námi všemi (ještě s Deli a Aleou s páníčky) po areálu, tak byla ráda za odpočinek.

Kolem čtvrté se začali sjíždět další účastníci, na pátou byla na plánovaná „Vltava“ (dogdancingová sestava secvičovaná pro světovou výstavu v Brně v roce 2021).

foto: Lea Wildnerová

Chyběli vystupující, tak se zapojila i Exa, která ještě nic pořádně neumí a nikdy toto necvičila. Myslím, že se toho zhostila se ctí. Za pamlsky se totiž postaví klidně na uši. Následoval „Cirkus“, kde předváděli účastníci, co všechno se svými psíky umí. Byli tam samí šikulkové. Večer pak proběhla první vlna povídání o chovu s chovatelským kolegiem (tedy se mnou, Zdeňkou Vaňourkovou a Katkou Milbachovou). Většina kempu už šla spát, nikoliv však organizátoři. Museli jsme doladit program na druhý den, odpadáme kolem půlnoci.

Noc byla krušná, nešlo topení a byla trošilinku zima, takže chlupaté radiátory měly dost práce. Psa už v posteli nemívám kvůli zádům, ale teď jsem ráda udělala výjimku.

Ráno nás vyhnalo sluníčko z postele (Exu tradičně kolem páté – únava/neúnava je na ni bez efektu) a hurá na strakatou vycházku s kvízem a pokladem na konci. Otevření trezoru se podařilo a já to zažila poprvé. I dospělý má radost jako děcko, když se rozsvítí žárovička po správně zadané kombinaci čísel a písmenek a dostane odměnku (byť určenou pro svého čtyřnohého parťáka). Z vycházky se hnedle šlo na měření, vážení, počítání zubů, poslouchání srdíčka a focení. Zuby a srdíčko hlídá panička Exičkovi od přivezení. Aktuálně je

foto: Lea Wildnerová

foto: Lea Wildnerová

UŽ JE ZA NÁMI

psice bez šelestu, váha 11,4 kg, míra 48 cm s otazníkem (před 2 týdny naměřeno 46 cm), zubů má plnou hubu (pocítuji na vlastní kůži a Cuka na svém krku) a na focení je zvyklá, takže pózovala jako modelína. Tedy rychle odbavit vlastního psa, šupnout ho odpočívat a nástup na pozici zubního posuzovatele a vrchního poslouchače pro ostatní. Kdo se nevážil a neměřil, šel vyrábět hračky – pro mě nošení dříví do lesa, moje výtvary sloužily jako vzor a též jich bylo pár v cenách za soutěže jako sponzorský dar mého malého eshopu www.wildroses-dekorace.cz (poukaz na slevu v eshopu našli všichni v uvítacích taštičkách se vzorky granulí a s praktickými drobnostmi při příjezdu). Tudíž jsem se těchto aktivit neúčastnila. Stejně jako ukázky vystavování, přeci jen jsem trochu matador, byť Exa má za sebou zatím jen jednu výstavu, a triček s logem Spolku mám plnou skříň V tento okamžik jsem tedy přešla na chvíli do role „lektora“ a neviděla ani ukázky výcviku. Exotek šel spinkat do chatičky naprosto bez protestů.

Odpoledne už nás všechny čekalo společné focení a následně velká přehlídka vrhů za rok 2023. Z dvaceti se přijelo ukázat myslím 14 (některé v hojném zastoupení, někteří v jednotlivcích, ale všechno se počítá a my jsme rádi, když vidíme, kam chov směřuje). Mně neměl kdo předvádět Exičku, byla i jediným zástupcem svého vrhu na Štěnětech, tedy ani žádný ze sourozenců a jejich lidí nemohl vypomocet. Tak jsem tentokrát nestála se Zdeňkou a Katkou za chovatelské kolegium uprostřed, ale rovnou se dvakrát proběhla okolo. Nejdříve jako ukázka, kudy budou zástupci jednotlivých vrhů chodit, a podruhé „naostro“ za E z Chotěšovského dvora. Ani nevím, jestli nás holky nějak komentovaly, soustředila jsem se na psíčkovou.

Po přehlídce ještě proběhlo nejrůznější cvičení – s názvy Bedničky (ukázky a zkoušení si práce s klecí a ohrádkou), Motivace (jaké jsou druhy pamlsků a jak je používat, jiné druhy odměn, sebekontrola, přivolání), Stezka odvahy (různé povrchy, balonky, rolničky, tunely

foto: Iveta Chrenková

v lese s instrukcemi, jak správně nosit psa) a Vystavování (zkouška klusu, postoje a ukazování zubů ve výstavním kruhu). To jsme s Exou všechno oběhly a velmi mě potěšil posun v těchto věcech od dob štěněte Lestinky (9 let). Nezamrzáme, ukázky a cvičení proběhlo v souladu s novými trendy etického výcviku psů (těchto akcí se obvykle nemívám čas účastnit, když jsem čistě za lektora, ale letos byla i obecně slabší účast štěňáků (bylo i méně odchovů), tak jsem „svou část“ měla poměrně rychle hotovou, neb jsme měly s děvčaty superpomocníky Áju (zapisovatel naměřených hodnot a získaných informací) a Hynka (držič, rozptylovač a motivátor na focení), takže bylo hotovo vše již před obědem. Obvykle ještě naháníme lidi po obědě a pak padneme vysílením a chystáme se u toho na večer v podobě odpovědí na otázky, které účastníci hází do krabičky. Ty mě samozřejmě neminuly, ale stihla jsem se účastnit i workshopu o krytí před vlastním večerním povídáním a otázek nafasovala nejvíc ze všech lektorů a musím říct, že jsem fakt měla problém udržet pozornost, neb celý program mě celkem dost unavil (a psice na tom byla stejně, padla v chatičce za vlast, jen panička měla zas ještě povinnosti ve druhé roli, tak nemohla sdílet lože s ní). A přesto se opět našli jedinci, kteří i přes opakované upozornění psy odpočívat nedali a večer už to bylo právě díky únavě a přeteklým „kyblíkům“ drsné. Eskalovaly konflikty mezi psísky. Bohužel dvakrát to odnesla i Exa, kdy na ni nepěkně vystartovali dva psíci, přestože ona sama byla na vodítku a naprosto nekonfliktní. Bála jsem se, aby si neodnesla špatný zážitek, ale našťastí je narozdíl od své tetičky Lestinky trochu víc „splachovací“ a kamarádila se s ostatními dál. Tímto chci ale apelovat na majitele psů, aby nepodceňovali odpočinek psů, zvlášť když Vás na to upozorní kdokoliv lektorů a lidí znalých a zkušených. Opravdu to neříkáme kvůli svému egu nebo že bychom chtěli někoho prudit. Pes by měl odpočívat 14–16 hodin denně, tak s tím počítejte a ubude starostí jak Vám, tak psíkům. Většina z nás ví, co znamená „přetažené dítě“ a štěňata a psí puboši jsou na tom úplně stejně. Takže po

foto: Iveta Chrenková

UŽ JE ZA NÁMI

večerní besedě hurá do pelechů všichni. Vlastně někteří ještě po shlédnutí a focení polární záře, která jako na objednávku přepadla akci Štěnatat strakatá. Nikdy jsem ji na vlastní oko neviděla, navíc v našich podmínkách. Hořce jsem litovala, že jsem nebrala foťák (on fakt čas na focení nebyl, padlo jen pár mobilovek, ale byla to škoda, neboť mobil to nepobral – poučení pro příště, lituju vždy, když foťák nevezmu). A po informacích z domoviny jsme měli evidentně i kliku na počasí, neb ne všude byla ideálně vidět. Lektori šli do hajan až po večerní poradě organizačního týmu a vyřešení organizace posledního dne.

Neděle proběhla ve znamení sportovních aktivit a sranda-závodu „Strakatého klání“. Každý si mohl vyzkoušet různé psí sporty – rally obedience, kužel a box z klasické obedience, coursing, proběhly ukázky záchranářny (ty jediné jsme někde zakufrovaly, což mě moc mrzí, zajímalo by mě to) a zkoušení postrojů a náhubků. To poslední jsme neabsolvovaly. Na dlouhé tažné postroje máme ještě čas (Exi není dorostlá a dostavěná) a krátké mám celkem zmáklé. A ohledně náhubků jsem poskytla své osobní zkušenosti, ty už umíme taky vybrat správně

Nejvíce jsem se těšila na Strakaté klání, bylo to po devíti letech poprvé, co jsem nestála u nějaké z aktivit a neměřila čas, ale šla jsem si všechno obejít a zkusit je s psinou. Byla to Mlsná stezka, Odložení, Unes svého psa, Aport pamlsku a Najdi pánička. Byť jsme je opravdu nijak netrénovaly, Exi je zvládla výtečně, až mě i překvapila. Nečekala jsem, že zvládne odložení, kdy se k ní otočím zády a budu poskakovat přes překážky a pohybovat se dále od ní (trénink měla jen na pár kroků před sebou a lehce do stran a zatím čelem ke psu) a už vůbec jsem nečekala, že přinese dentální pamlskovou tyčinku téměř neporušenou a vydá mi ji, neb aport zatím necvičíme a pes je šíleně žravý. Našla mě schovanou za lodičkami na zavolání rychle se skákacím vítáním, kdy

jsme se asi 20 sekund neviděly (Najdi pánička) a ještě rychleji proběhla přes minové pole hraček a pamlsků Mlsné stezky bez zaváhání. Přivolání pilujeme denně a fakt na něm makáme jako na nejvíce důležitém povelu. A též pracujeme na sebekontrolě pomocí her. A vyplatilo se. Tímto doporučuji kurzy Lenky Pačesové barbaka.dog, kde se toto učíte na kurzech pro štěňata, a pak i lekce pro Rošťáky a pubertáky. Což strakáč v telecích letech prostě je. A Lenka moc dobře ví, zač je toho strakáč, neb má strakatou Dorku. A poslední disciplína byla hlavně o páničkách a jejich umění správně čapnout psa (a divili byste se, kolik lidí neumí zvednout a odnést psa, zejména ti, co nebyli na Stezce odvahy, kde se to i řešilo) a rychlosti překonání dráhy kolem židle a opatrného položení za cílovou čáru. Psy bylo zakázáno odhazovat.

Suma sumárum jsme si s Exičkou odnesly za tyto aktivity první místo v mladších štěňátkách, a to malé strakaté satáně tak úspěšně pokračuje ve šlépějích své tetičky Lestinky, které byla svého času též první na této akci. Jen ty disciplíny a přístup k nim se lehýnce lišily, byť řada z nich zůstává stejná/podobná, jen se dopilovávaly k dokonalosti.

Po vyhlášení a odměnách (dostali všichni dokonce ve dvou kolech, kdy si mohli vybrat ze stolku plného krásných cen) a nafasování klikru s návodem k použití (teď marně vzpomínám, kam jsem ho založila) se šlo na oběd, vyklidit chatky a hurá domů. Tedy ještě po „bobkové rojnici“ (pochvala, nášlapných min se našlo minimum, lidé po svých strakatých ratolestech sbírali poctivě). A organizační tým ještě zajel do cukrárny, kde se probralo celé soustředění s poznatky na příští ročník, co doladit a jaké byly odezvy od účastníků atd. A pak už jsme se všichni vydali ke svým blízkým i vzdáleným domovům, plní dojmů, unavení, ale šťastní, že vše klaplo bez větších komplikací, přálo nám počasí i vesmírné vlivy a že se lidem líbilo, jako každý rok.

Těšíme se zas za rok, tentokrát už jen v **jedné roli.orazí**)

foto: Milan Novák

Výcvikový víkend 2024

Autorka: Dana Vaňourková

Letošní květen byl plný strakatých akcí. Mezi ně se vmáčkl i výcvikový prodloužený víkend. Proběhl v příjemném prostředí již osvědčeného kempu Alegro u Hořic. Kemp pro nás objevila Iveta Chrenková a odzkoušeli ho loňští „Staří, ale dobří“. Kemp provozují milí a vstřícní majitelé, pro které není nic problémem, vaří výborná domácí jídla, mají prostorné chatičky, je tam dostatek placů na cvičení i relax, klubovna, ohniště... Prostě všechno, co je pro takovou akci potřeba. A navíc je to blízko do Hořic, kde pečou a prodávají ony proslulé Hořické trubičky, které já moc ráda.

Podle původního plánu se nám měly věnovat tři lektorky – Zuzka, Pája a Eva. Jenže Zuzce se po cestě pokazilo auto, musela volat odtah a náhradní vůz se tak narychlo nepodařilo zajistit. Naštěstí jsme mezi účastníky měli Helču Bárkovou, která je sama také psí trenérkou. Vzdala se tedy cvičení se svými strakáči a ujala se trénování nás ostatních ve sportu zvaném hoops (kdo neznáte, zkuste, strakáči to milují). Tímto Helče i zde ve

foto: Lud'ka Machová

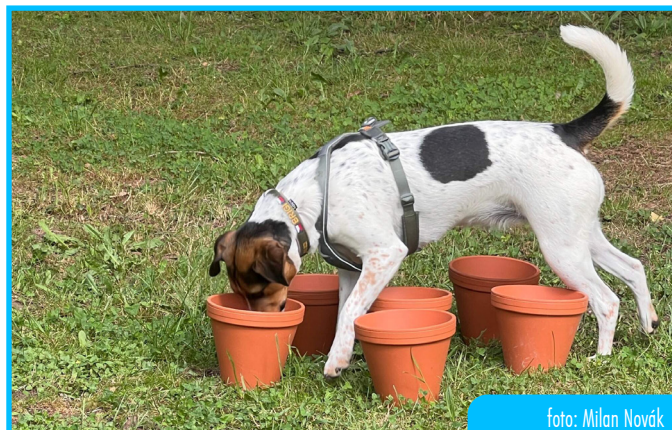

foto: Milan Novák

Zpravodaji ještě jednou moc děkuji. Zachránila zdánlivě neřešitelnou situaci a byla v tom skvělá.

Skvělé byly i Evka s Pájou. Uměly nás pěkně motivovat a ukázaly nám, že toho dokážeme se svými strakáči mnohem víc, než jsme si do té doby mysleli. Někteří se jejich prostřednictvím poprvé seznámili se sporty zvanými nosework a rally obedience, jiní si v nich potrénovali a posunuli se dál. Mnozí byli překvapeni, co všechno jejich psík dokáže.

Víkend jsme si, myslím, všichni moc užili. Ač nás meteorologové před akcí i během ní udržovali ve značném napětí, předpovídali lijáky a krupobití, nakonec nám počasí narušilo program jen nepatrně. V napětí byli celou dobu i fanoušci hokeje, protože se náš tým probojoval v sobotu do finále Mistrovství světa, což jsme společně oslavili večerním posezením u ohně s opékáním špekáčků. A nedělní večerní finále na gauči u televize, s unaveným, ale šťastným strakáčem po boku, bylo pro mnohé onou pomyslnou třešničkou na dortu.

MČR českého strakatého psa v dogtrekkingu

Autor: Patrik Nedoma

V sobotu 15. června 2024 se uskutečnil další ročník MČR strakáčů v dogtrekkingu. Mistrovství proběhlo opět v rámci závodu DT Krajem Břidlice, které se konalo na novém místě - v areálu Riostar v Moravském Berouně.

Ze 13 přihlášených se na start nakonec postavilo 10 strakatých týmů. Tradičně měla největší zastoupení kategorie Short ženy, kde o titul bojovalo 6 strakáčů a jejich paniček, v kategorii Short muži pak o titul soupeřily 4 týmy. Na trasách Mid ani Long strakáci své zastoupení tentokrát neměli.

S novým místem konání přišla i nová, moc pěkná, trasa - ta v kategorii Short měřila necelých 23 kilometrů a vedla po polních a lesních cestičkách a třeba i přes brod.

A jak to dopadlo? Už před začátkem závodu bylo jisté, že budeme mít nové mistry, protože obhájci titulů se bohužel nepřihlásili. O to větší však měli šanci ostatní. Někteří dokonce byli na dogtrekkingu poprvé.

Novými mistry se tak stali:

- **Aneta Kyllarová s Arrowem** v kategorii Short ženy
- **Erik Szopa s Chili** v kategorii Short muži

Gratuluje! A za rok zase znova.

MČR STRAKAČŮ V DOGTREKKINGU

DT KRAJEM BŘIDLICE 2024 - 15. 6. 2024, MORAVSKÝ BEROUN

český strakatý pes
Non-stop dognews

SHORT ŽENY

1. ARROW STRAKATÝ VOŘÍSEK + ANETA KYLLAROVÁ	2:44:59
2. AURA ZE STRAKATÉ PAVUČINKY + EVA KALAŠOVÁ	3:06:54
3. ARTEMIS ZE STRAKATÉ PAVUČINKY + MÍŠA JANÁKOVÁ	3:07:57
4. HAIDI ZE STRAKATÉHO KOŽÍŠKU + JANA TŮMOVÁ	3:20:39
5. CANABIS BONASA SORBUS + JARMILA NEDOMOVÁ	3:23:08
6. ESTRAGON Z LEŠÁNSKÉ ZAHRADY + LENKA MOČKOŘOVÁ	3:58:18

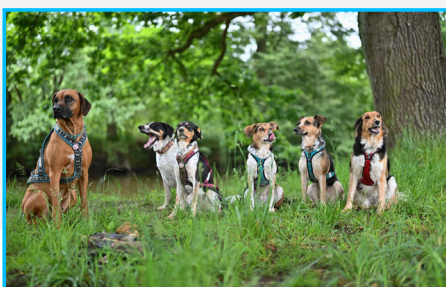
SHORT MUŽI

1. CECÍLIE SEM TAM KLDNĚ + ERIK SZOPA	3:17:47
2. DÉCIMA DOBROVODSKÁ HVĚZDA + JAROSLAV FRANC	4:22:29
3. ARANEA ZE STRAKATÉ PAVUČINKY + TOMÁŠ HERTEL	4:45:57
4. AGIRA BESKYDĀ TLAPKA + JIŘÍ NÁDVORNÍK	4:54:51

Fotoreportáž: Staří, ale dobří

Foto od Ivety Chrenkové, od Luboše a Milady a od Ley Wildnerové

Diagnóza: Strakáč

Autorka: Marie Jana Krupičková a Granulka Z Akátového hájku, Ch. st. Z Kraje krkavce

Čeští strakatí psi mě provázejí již 30 let. Začínala jsem s nimi v roce 1994, a až na krátkou pauzu po odchodu poslední fenky z mé původní smečky, Diny Z Kraje krkavce za duhový most, celou tu dobu jsem nějaké ty flekaťáky měla. A když jsem se po smrti Diny začala připravovat na příchod nového pejska, bylo jasné, že to bude opět strakáč.

Jakmile se mé přání a těšení zhmotnilo do klubíčka puntíků, rošťáren a uhrančivých očí jménem Granulka Z Akátového hájku, věděla jsem, že to zdaleka nebude takové, jako předtím. Protože TOHLE je úplně jiný level než moji původní strakáči, byť je jejich vzdáleným potomkem. TOHLE je... prostě „TO“. Gráňa vtrhla do mého života s vervou sobě vlastní již v tu noc, kdy se narodila. Životní realisté, odpůrci tajemna a nevěřící Tomášové ať mi odpustí, ale takhle to prostě bylo. Tu noc jsem se probudila s divným pocitem a se vzpomínkou na zvláštní prožitek na pomezí snu a vidiny, o tom, že vedle mě sedí strakatá fena a prohlíží si mě, jakoby se rozmyšlela, zda má zůstat nebo odejít. Když se mi její vidina rozplývala, uvědomila jsem si, že ta fena ke mně vysílá vzkaz: „Jdu se narodit“. Druhý den jsem se pak dozvěděla, že v tu noc mamina mé vysněné princezny opravdu rodila, a výsledkem je přešršel strakáčat, takže bude z čeho vybírat. Jasně, napadlo mě, mám nějaké své představy, ale jak poznám tu pravou, tu SVOJI, tu ze snu? Vyřešilo se to jednoduše, protože chovatelka Jolana mi sama od sebe intuitivně navrhla jednu holčinu, a já už u ní zůstala. A kdykoliv se jí od té doby podívám do očí, vzpomínka na ten sen je zpět a já jsem přesvědčena, že jsem cíl neminula. Umí se tvářit jak ředitelka zeměkoule. Hezky to vyjádřila jedna známá, které jsem nadšeně ukazovala fotku Gráni v době, kdy ještě byla ve své původní rodině, a která pobaveně pronesla: „Tý ta sviňárna kouká z vočí...“ A bylo....

Co jsem za ten první rok s ní prožila, netřeba všechno psát, strakatí člověci si to asi dokážou představit. Jen pro zajímavost uvedu pár „špeků“, díky nimž mám občas pocit, že jsem za ten rok zestárla asi tak o 10 let.

Tak třeba: Kdovíproč skočené, ovšem nedokončené salto vzad s pádem na hřbet, šíleným řevem a taháním zadních nohou za sebou (do 5 minut se oklepala a byla v pořádku. Já se při té vzpomínce klepu ještě teď).

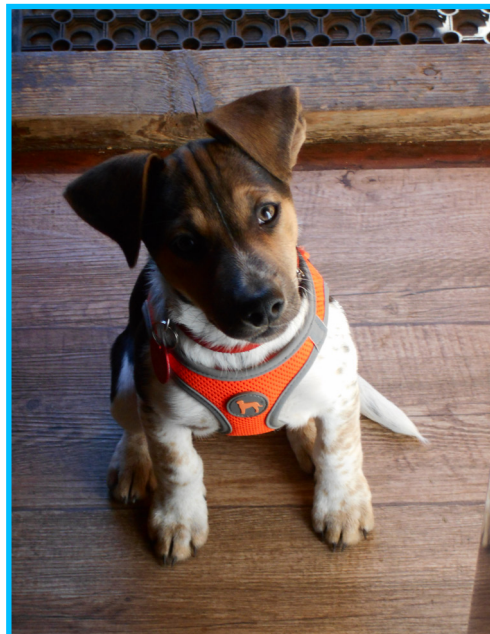
Nebo: Čelní náraz v plném trysku do mnou nesené konve plné vody (přece se mi nebude vyhýbat, že), opět řev, stylizace do podoby Quasimoda, opět do 5 minut návrat k normálu.

Důkladné požívání chciplé ropuchy, otok jazyka, krku, sípavý dech, vyvalené oči, šupem na veterinu a několik injekcí do kožichu – do druhého dne návrat k normálu.

Několik napínáčků a šfouradel do zubů vytažených z tlamy, někdy až z krku – naštěstí spolknout to nestihla.

A naposledy ochutnávka nemrznoucí kapaliny, naštěstí jen dotyk jazyka na hladince a urychlené podání EnteroZOO gelu, s veterinou jsme konzultovali po telefonu, naštěstí taky dobrý. Má opravdu mimořádný talent, kdekoli se ocitne, během chvíle vyhledá a snaží se do sebe natlačit tu největší prasárnu, která se tam (ostatními neviděna, necítěna, zapomenuta), ukrývá.

V rodině si vysloužila přezdívku „Kraken“ a příbuzní vyloženě stojí fronty na to, kdo jí bude smět za odměnu hlídat.

Ale jsou tu taky chvíle, kdy se přijde přitulit, když mi s důvěrou položí hlavičku do klína a usne. Když se mi podívá tak zvláště a jakoby vědoucňe do očí, až mě zamrazí. Její dychtivost, když mě vítá po chvílích odloučení. Když mi přinese hračku a šfouchá mě s ní do ruky: „Pojď si hrát!“ Když se rozvalí přes celou postel (do té doby jsem netušila, jak ohromného psa vlastně mám), přivřeným okem sleduje, jak se jí snažím odsunout stranou, a jakoby „náhodou“ se při tom kroučí tak, že se vlastně nikam neodsouvá. Když mi skočí do náruče, protože ji znejistěl nějaký zvuk nebo rána. Když má mezi návaly pubertálního magorismu světlou chvíli a po vzoru borderky předvádí ukázkové cviky a triky, což naši lektorku na cvičáku přivádí k nadšeným výrokům o tom, jak mimořádně chytrá

je. Já se jen potutelně usmívám, protože vím, že tenhle doktor Jekyll má i svého pana Hyde'a – ale jo, jinak chytrá to ona je, když chce...

Miluju její rozesmátý obličejík, když má pocit, že její svět je naprosto v pořádku.

Je to typický strakáč, možná ještě o něco šílenější, než bývá obvyklé. A já jsem moc ráda, že můžu patřit do jejího světa.

S Gráňou je to úplně jiné než s mými původními, nesrovnatelně klidnějšími strakáči. Její uvolněná energie se podobá výbuchům sopky – nezkratná, expanzivní, občas nevypočitatelná, v každém případě nepřehlédnutelná a fascinující.... Můj původní záměr, připravovat ji na canisterapeutickou dráhu, skončil u ledu díky výbušnosti a živelnosti, s jakou dává najevo svou náklonnost. Panovaly obavy, že zejména staří, křehcí lidé by její nájezdy, někdy spíš nálety, nemuseli ustát ve zdraví. Vymyslela zlepšovák, že obzvláště oblíbeným lidem bude s rozběhem skákat na hlavu. No nic, tak třeba později... až se trochu zklidní.... ZKLIDNÍ SE VŮBEC NĚKDY?! Donutila mě být aktivnější, abych ji zabavila. Navštěvujeme cvičák, hledáme ochotné kámoše na vyřádění, zkusíme první výstavy, setkáváme se s ostatními strakatými, jak jen to jde. Momentálně prožíváme strakatou pubertu, takže je to o to zajímavější. Někde vzadu v hlavě chovám naději, že pokud bude uchovněná a povedou se štěňátka, necháme si jednu její dcerušku – přece jen, dva strakáči jsou lepší než jeden, že.... (Jestli bude dcerunka po ní, bude veselo).

Nevím, zda bych měla odvalu, vybrat si právě Gráňu, kdybych předem věděla, jaké nerváky s ní občas budu prožívat. Ale od té doby, co jsme spolu, můžu říct, že jsem své volby nikdy nelitovala. Je to jedinečná, svérázná a nádherná bytůstka. A doufám, že spolu budeme moct být hodně, hodně dlouho.

Právě letos je to celých 70 let existence plemene. Doba se změnila a já věřím, že strakáči se již pevně zachytili drápkem své šance a jejich chov se posouvá dál, za přispění mnoha nadšených chovatelů, vystavovatelů, vyznavačů nejrůznějších psích sportů a aktivit. Obdivuji všechny, kteří kopou za strakatý tým v současnosti. A stále se učím, zajímám se, abych dělala co nejméně chyb, prostě dělám vše pro to, abych s tím svým strakatým zázrakem dokázala aspoň trochu držet krok. Aby její duše, (či co se mi to tehdy v noci zjevilo – skeptici opět prominou) nikdy nelitovala, že se rozhodla se mnou zůstat.

Život se strakatým seniorem, adoptákem a štěnětem

Autorka: MVDr. Lea Wildnerová

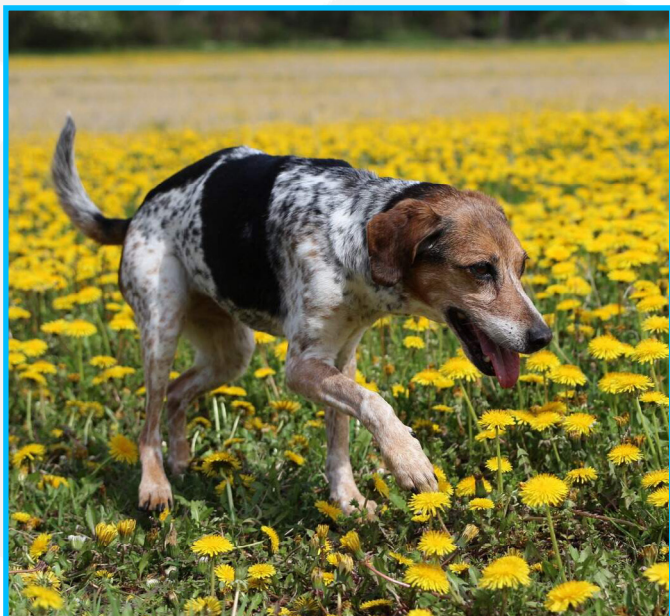
Poslední dva roky, mi přinesly hodně bolesti, radosti i mnoho nových poznatků a zkušeností. Člověk čeká u staršího psíka nad deset let, že může přijít těžké rozhodování kdykoliv. Ale nečekáte to u psa, co ještě nedovrší seniorského věku. Lestinka (Celestie Zli-Rů) odešla tak rychle, že mě to neskutečně psychicky sebralo a dlouho jsem se s tím nemohla smířit. Ale všechno špatné je i k něčemu dobré.

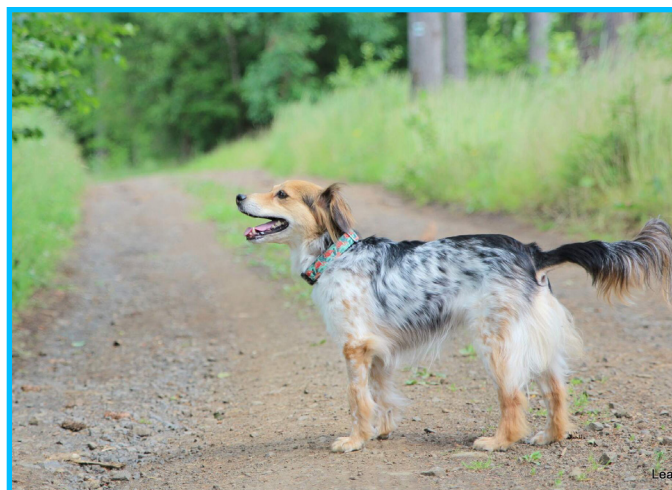
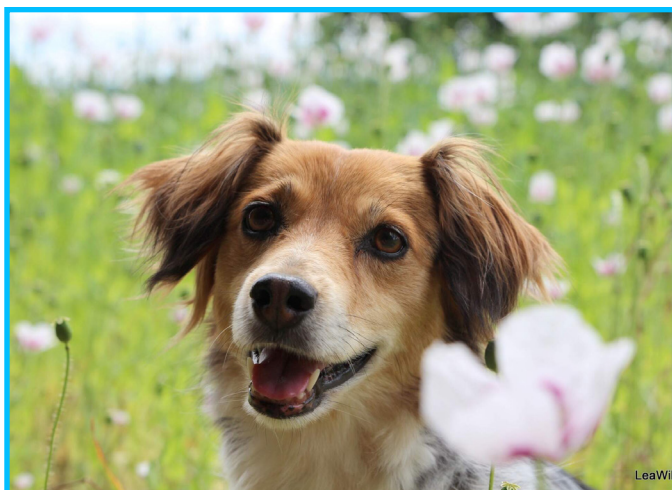
Cíňa (Cíněnka Strakatý samet) byla o 6 let starší, ale zatím ve slušné kondici na čtrnáctiletou dámu. Takže jsem ji mohla svěřit na hlídání (což u dvou psů už není tak jednoduché, když jste sami) a podstoupit operaci, kterou jsem jinak odkládala. Vyřadila mě na dva měsíce z běžného provozu, kdy nesmíte zvedat nic nad 5 kg, nesmí vás pes zatáhnout, nesmíte se ohýbat a pod. Naštěstí Cín už hodně spala a nepotřebovala nic, než nakrmit a třikrát denně sjet výtahem na vyčůrání u baráku a odpoledne ji vyvenčila rodina nebo přátelé. Poté jsem si již mohla trochu srovnat svůj život a dokonce jsem začala přemýšlet, zda bych s Cín zvládla štěně. Bylo by to asi náročné, protože Cíněnka Lestíka nikdy nepřijala, jen ji trpěla vedle sebe. Vyhlídnuté spojení ale stejně zatím neklaplo, tak jsme se strakatou babičkou válčily samy. Bolavé nohy, občas nestihnutý bobek na ven, ale moč udržela dobře. Jen to žrádlo ji zajímalo tolik, že byla schopná sežrat nesežratelné a budila se v šest hodin a dožadovala se žracích práv (jooo, kdybych jen tušila, že může být hůře... zlatá Cíňa).

Pak ale Cíněnku dohnala mrtvička. První jsme zvládly a já se radovala, že je to za námi... druhá však byla již osudová. Strašný pocit, ztratit obě čubinky během cca půl roku. A rok před tím i několik milovaných osob. Divné prázdno v bytě. Toho volného času najednou. Ty zvláštní pocity, kdy spěcháte z práce, protože musíte venčit... ale vlastně nemusíte. Už nemusíte přemýšlet, že svítí sluníčko, tak nemůžete nechat auto u obchodu, protože psi... nojo, vlastně můžete. Patnáct let zajetých rituálů a zvyklostí, co se točí kolem psů, a najednou NIC! Ani chlupy na oblečení a v jogurtu, žádný měkký kožíšek, co se přitulí pro pohlazení, a mokrý studený psí čumák, co do Vás dlabne, když je Vám ouvej.

Přemýšlíte, co dál. Štěně za každou cenu nechcete. Chcete zpět „svou krev“.... prostě si počkám, co přijde, jestli se objeví to „vysněné“ nebo to dopadne nějak jinak. Nojo. Tak si udělám konečně pořádnou zahraniční dovolenou, která se dvěma psy nehrozila (pokud je nechcete nechat v psím hotelu, a to já nechci, neuzila bych si ji v klidu).

A najednou BUCH! Po necelých třech týdnech bezpsího života se to semele tak, že si vezete domů strakatého psího seniora z druhého konce republiky hned poté, co jste vyházeli a rozdali všechny granule, pamlsky a doplňky. Vezete si vlastní sestřičku milované fenky Lestinky, jejíž odchod stále nemáte vstřebaný. A jelikož se Vám zdál sen, že se malá vrátila, berete to jako jeho naplnění. Ale vůbec nevíte, co Vás čeká a do čeho jdete.

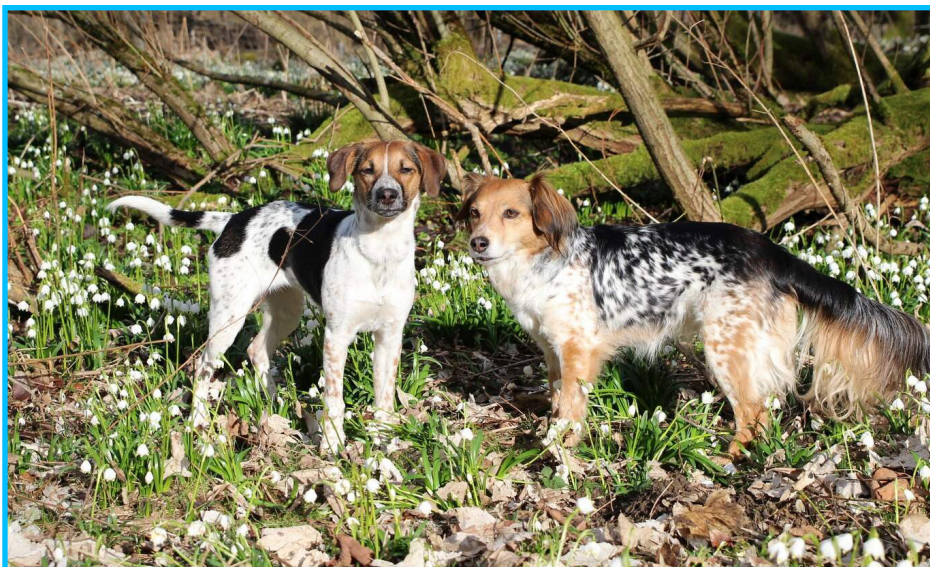
Adopce Cuky (Cukřenky Zli-Rů). Nevíte, co žere, co vše umí a neumí, jak zvládá čistotu, víte jen okrajově, že nezvládá samotu (noční můra v paneláku) a že má nádor pod ocasem. A že je tlustá, vidíte na místě na první pohled. Pro jistotu zvíře ještě po cestě odblesíte a doufáte, že těch 4-5 hodin v autě ustojí, resp. usedí nebo uleží v pohodě. Uležela, v přepravce. Od prvního okamžiku víte, že tohle zvířátko už nedáte. Absolutně neřešila, že ji popadli cizí lidé (pochybuji, že by si pamatovala tak 8 let zpět, kdy jsem ji drbala na výstavě). Prostě nastoupila do auta a těšila se na výlet. Ten se jí dostal. Hned na blízkém hradě jsem otestovala, jak vnímá, poslouchá a funguje, co řeší a neřeší. Neřešila zatím nic. Ani ozvěnu v rytířském sále. Jen mě vyděsilo časté močení. No, bude proklepnuta v práci od čumáku po ocas. Dále pak už v autě spala a na konci cesty ji čekala vana. I tu zvládla celkem slušně (nadšením nesršela, ale nijak se nebránila). Zběžné vyšetření tumoru si nechala líbit jen tak tak, nelíbilo se jí to. Není divu. Mě teda vyděsil. Byl velký a zasahoval už hodně blízko svěrače. No nebudeme ji dál mordovat, jde se spát. Trochu byla nervozní, pochodovala chvilku po ložnici. Ale pak si lehla do pelíšku a chrupkala až do rána. Není divu po takových zážitcích.

Jenže akce byla tak nečekaná, že nebyla možná nějaká „dovolená na sžívání“. Hned ráno musela do jedné práce, kde mohla být v kleci, ale plakala tam. Po dohodě s klientkou zůstala na volno, lehla si mi k nohám a nikoho neprudila. Pak hurá na kliniku, prohlédnout nádorek a naplánovat zákrok co nejdříve s ohledem na velikost tumoru a rizika poškození svěrače. Odjezd do druhé práce, kde před otevíračkou ještě vyčesete ze psa dalšího strakáče. Ale už srst pak vypadá lépe, není tolik matná a nejspíš to bylo i příjemné, neb si to madam Cuky užívala. Ale co se psem, co nezvládne moc být sám a vy musíte ordinovat? Může však být ve vedlejší místnosti, kde na Vás uvidí přes skleněné dveře a byla celkem v klidu, občas jen zkontrolovala dění přes sklo a zas si šla lehnout a 3,5 hodiny uteklo v pohodě.

Nojo, ale další den je pátek. Odjezd na akci Staří ale dobří. Najednou jste organizátor, lektor, ale i účastník! Balíte auto, nového seniora, co ho máte 2. den a jedete. Cukýska je božan! V autě asi prožila kus života, takže je to pro ni aktuálně jediné bezpečné místo, a když vidí nějaké otevřené, ihned do něj nastupuje (a je fuk, či je). Na místě zjišťujete, jak dává bydlení v chatičce. Sice jí zařídíte vlastní pokojíček se dvěma postelemi, přepravkou a pelíškem na výběr ke spánku se dvěma dalšími psími kámoškami a lidským hlídačem, ale ona stejně vyvádí, když tam nejste. Ale jelikož v autě je v klidu, napadlo mě, že ho postavím do stínu, otevřu všechny dveře a ubytuju tu nešťastnici tam. Bingo! Lehne a spí.

To navázání Cuky na mě během dvou dnů bylo naprosto neuvěřitelné. Sice stále nevíte, co čekat, proto máte zvíře na stopovačce, ale když dojde ke konfliktu, běží se schovat k Vám a ne pryč. Je to něco, co se nedá popsat. Ten pocit, že Vám někdo důvěřuje po dvou dnech tak, že u Vás hledá oporu... A Vy ji pak musíte narušit odběrem krve, kdy zvíře drží tři lidi, operací a bolestivým ošetřováním rány po každém

venčení, protože riziko znečištění a rozpadu rány je obrovské a znamenalo by katastrofu. Ale ono na druhou stranu došlo i k obrovskému sblížení. Protože i přes nepříjemnosti a komplikace po narkoze, kdy to vypadalo pár dní s Cukou zle, se to zvířátko nechalo postupně ošetřovat a dokonce jsme i samy zvládly ostříhat dráčky a udělat drobné nepříjemnosti bez asistence.

Postupně odhalíte různé „bubáky“ adopčátka a snažíte se s nimi bojovat. Dojetím a radostí pláčete, když pes v devíti letech

zjistí, že kelímek od jogurtu je celkem fajn věc (poprvé na něj koukala dost vyjeveně, k čemu to jako je?) a nakonec si začne i hrát. Že se někteří psi bojí napřažené ruky, některých zvuků a zvýšeného hlasu, s tím tak trochu počítáte. Ale že se až panicky bojí fouknutí (sfouknout si psí chlup z mobilu znamená zděšený útek z Vaší blízkosti) a při večerním drbání začne silně a rychle dýchat, až máte obavy o její zdraví, Vás trochu překvapí. Fouknutí už jsme trochu desenzitizovali a hyperventilace postupně ustala. Nejspíš se jednalo o silný pozitivní stres. Hlazení miluje a vyhledává vždy a všude a u všech. Skáčete radostí metr do vzduchu, když postupně přestane o samotě hejkat. Nespí zatím, leží a čeká za dveřmi, ale nepláče. Zařídíte jí venčící babyčku, aby byla sama co nejméně, i když může být s Vámi v práci (bohužel i tam hejkala, když byla na druhém konci kliniky a neviděla mě). Najednou máte pocit, že to úžasně vděčné zvíře je s Vámi odjakživa.... a to ho nemáte ani půl roku.

BUCH PODRUHÉ! Přijde zpráva, že Vaše vysněné štěně je na cestě. Cuka je nekonfliktní, jdete tedy do toho. Tohle spojení už se opakovat nebude (a ani nemůže dle zásad strakaté plemenitby). Tak po půl roce od odchodu Cíněny a příchodu Cukřenky uvítáte doma malého strakatého dáblíka - pravnučku Cíněny a neteř Lestíka a Cukřenky. Takové 3v1.

Štěně Exi (Ebi z Chotěšovského dvora). No, Cuka tak moc nadšená není. Byť si vlastně malou vybrala sama. Váhala jsem mezi dvěma fenkami. Cukys si začala hrát s malou Ebi. Nevídané, s cizími psy si dosud nehrála. Rozhodnuto. Ale asi nečekala, že si TO odvezeme domů a už tam zůstane. A že jí to satáně bude neustále viset na krku, na uších a na ocase (když ty dlouhé praporečky z chlupů jsou tak báááájo). I když jiné vlezlé mládežníky okřikne, na Exu je trpělivá a nechá si líbit skoro všechno. Až jí musím sama chránit před malým pošukem. Ale ona to prckovi vždy vrátí venku, kdy se odváže a pěkně ji zvalčuje. Je to úplně jiné soužití než s Cín a Les. Už jsem si odvykla praštěného, divokého strakáče. Cíňa byla dost divoká, pamatuju si jen, že jsem ji chtěla do tří let zabít nebo vrátit chovateli. Pak přišla extrémně klidná Lestie, štěně za odměnu. Taková „nestrakatá“. Hujer. Žádná puberta. Strakatý poděs se nedostavil. Ale pak se soužití po prvním opožděném hárání trochu zvrtilo a mezi fenami občas tekla krev. Ne vždy je to idylické. Proto s obavou vyhlížím pubertu Exičky. Klidná Cuka taky není typický strakáč. Takže Exi mě vrací nohama na zem, uklízím vše sežratelné z dosahu, stavím ohrádky, pořizuji i kameru a chodíme do školičky. Tak nám držte palce, ať se všechny dožijeme ve fyzickém i psychickém zdraví dospělosti Exotka strakatého.

Vaše Lea, Cuka, Exi

Timy hledá nový domov

Timy je 4letý český strakatý pes v barvě černo-žluto-bílé, krátkosrstý, se žlutou hlavou. Je zvyklý být na zahradě (nic jiného teď ani nemá na výběr). Jeho majitel musí trávit dlouhé dny mimo domov. Timy je pak na zahradě sám a když si už připadá příliš opuštěn, tak podniká osamělé výpravy po okolí. Výchovu i výcvikem je políben jen letmo, ale když dostane nabídku k tomu jít cvičit, tak je nadšen a s chutí spolupracuje – je velice dobře motivovaný jídlem i interakcí s člověkem. Procházky s ním jsou kardio cvičením – zatím mu nikdo neukázal kouzlo prověšeného vodítka, ale má potenciál si s laskavým a pevným vedením osvojit

i tuhle dovednost. S ostatními psy vychází a je mu v jejich společnosti dobře, jen je dost střelený, takže dospělým psům může za chvíli lézt na nervy. Byl zvyklý i na děti v domácnosti, než se jeho život omezil na zahradu s kotcem.

Protože psí život není jen o jídle v misce a teplé boudě, ale i o společně stráveném čase, zážitcích a vzájemné opoře, tak vznikl tento inzerát. Najde se někdo, kdo má dost místa v srdci i doma a může přibrat ještě pár puntíků do svého života?

Timy půjde do nového domova s adopční smlouvou a průkazem původu. Na výběru nového majitele se bude podílet jeho chovatelka i stávající majitel. Adopční poplatek bude symbolický po dohodě, ale není to pes zadarmo.

Timovi se s nabídkami můžete ozvat na mail: pavla.kada@seznam.cz

Evropská výstava v Brně

Vzpomínáte na Světovou výstavu psů v Brně? Nebo je Vám líto, že jste ji prošvihli?

Připomeňte si její průběh a strakatou atmosféru z fotek a videí:

➔ SVĚTOVÁ VÝSTAVA - FOTKY A VIDEA

Pozor – chystá se Evropská výstava psů v Brně! A sice 10. - 13. dubna 2025.

Chtěli bychom Vás oslovit a poprosit, zda byste zvážili možnost pomoci s reprezentací strakáčů na mezinárodním poli.

Jak?

- **obsluhou stánku** – vyzdobíme ho, připravíme propagační materiály a vzhledem k časové náročnosti by bylo fajn lidi ve stánku průběžně střídát. Pejsci samozřejmě vítáni.

- **nacvičíme a zatancujeme?** Jen když nás bude dost... Choreografii bychom ještě ponechali, rozepsané noty zájemcům pošlu. Čas 4:50 ➔ STRAKATÝ TANEC NA SVĚTOVÉ VÝSTAVĚ

V případě, že Vás akce láká, mrkněte do sdíleného dokumentu a připište Vaše možnosti:

➔ CHCI POMÁHAT NA EVROPSKÉ VÝSTAVĚ

foto: Petra Humpolíková

CO VŠE JSME DOKÁZALI

Pracovní strakáč

Průběžné pořadí k 25. 6. 2024

Jednou z celoročních soutěží Spolku českého strakatého psa je Pracovní pes. Soutěžit se dá ve všech kynologických disciplínách - agility, canicross, obedience, nosework, dogtrekking...

Letos už soutěží 22 strakáčů! První příčky stále okupuje Ája s Jakubem Šmerdou, kteří obhajují loňské vítězství, následuje nerozlučné duo Arvika a Blú.

Těšíme se na další týmy - jen ať rozhodčí i závodníci vidí, že nejen border kolie může makat a strakáči ať mají možnost se blýsknout

	jméno psa	psovodi	body
1.	Arnika Strakatá packa - Ája	Eva a Jakub Šmerdovi	87
2.	Arvika Nella Belavia	Pavla Kadeřábková	55
3.	Blue Sem tam Kladně - Blú	Pavla Kadeřábková	44
4.	Centa Nella Belavia - Ema	Michala Drahošová	43
5.	Canabis Bonasa Sorbus - Čaky	Patrik a Jarmila Nedomovi	29
6.	Berenita Nella Belavia - Renča	Kristýna Blažejová Lérová	22
7.	Brunie z Hrabčic aleje	Zdeňka Daňková	21
8.	Gimi ze Strakatého kožíšku	Iveta Kučerová	17
9.	Dens Dulcis LeaWil - Deny	Helena Bárková	16
10.	Arabela Strakaté tornádo - Bela	Eva Šitnerová	13
11.	Gilbert z Luční ulice	Simona Šádková	12
12.	Cecilie Sem tam Kladně - Chilli	Ivana a Erik Szopovi	10
13.	Arrow Strakatý voříšek	Aneta Kyllarová	7
	Elegie Nella Belavia	Eva Martinková	7
	Bao Baisha	Draga Klimentová	7

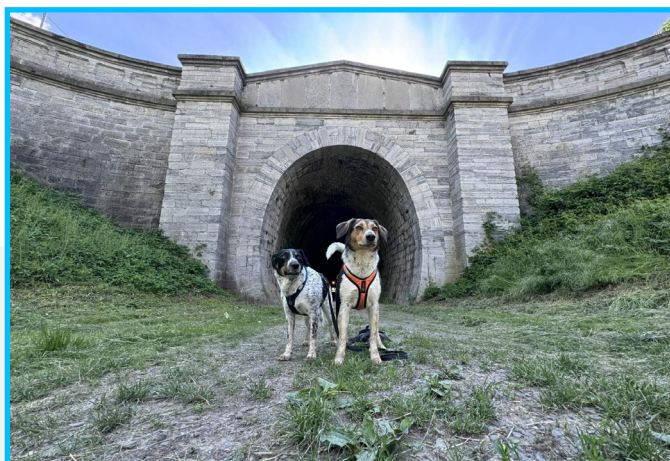

Strakatá turistika

Průběžné pořadí k 25. 6. 2024

UŽ PLUJEME V TICHÉM OCEÁNU!!!

Máme za sebou skoro 8 měsíců letošního ročníku Strakaté turistiky. Soutěžících už je 80 a dohromady našlapali 22 167,7 km - tím, že máme před sebou měsíce jak dělané pro turistiku, tak věřím, že tu zeměkouli obejdeme.

	jméno psa	psovodi	body
1.	Dědičovi	Vanilka	2294,5
2.	Šmerdovi	Ája	2107,2
3.	Tůmová Jana	Haidi	1636,9
4.	Vávrová Lenka	Engie	1589,5
5.	Burláková Lenka	Emily	1543,8
6.	Kouřil Milan	Bessie + Mína	1283,3
7.	Močkořovi	C + D + E	1198,3
8.	Pospíšilová Jitka	Eridan	926,6
9.	Francovi	Frída	835
10.	Machová Luďka	Emma	771,6
11.	Nedomovi	Čaky	751
12.	Řihová Iva	Eda + Izzy	727,6
13.	Hájková Veronika	Lary	656,1
14.	Slavíkovi	Cassie	579,1
15.	Marešovi	Bylík + Dara	488,9

CO VŠE JSME DOKÁZALI

Zkoušky a tituly

Gilbert z Luční ulice

Zkoušky:
BH-VT

Psovod:
Simona Šádková

Gilbert z Luční ulice

Tituly:
RO-Z

Psovod:
Simona Šádková

Klubová výstava Brno

8. 9. 2024 - Posuzovala: Jana Halbrštitová Svobodová

	třída	jméno psa	hodnocení
psi	mladých	Generál z Akátového hájku	VD1
	mladých	Alvin Bella Beskyd	nepřítomen
	otevřená	Antonín Prosecká tlapka	VI, CAC, VSV, BOS
	otevřená	Edgar Sem tam Kladně	V2, rez. CAC
	otevřená	Agio z Lešanské zahrady	V3
	otevřená	Earth Sem tam Kladně	nepřítomen
	mladých	Granulka z Akátové hájku	VI, CJAC, BOJ
	mladých	Cindy Beskydská tlapka	V
	mezitřída	Amálka z Mařatské Búdy	VD1
	otevřená	Agnes Irluka	VI, CAC
feny	otevřená	Alex Tam od nás	V2, rez. CAC
	otevřená	Destiny Balmarti	VD3
	otevřená	Elodea z Lešanské zahrady	VD4
	otevřená	Argenta Aurum momentum	VD
	otevřená	Fidorka z Lešanské zahrady	VD
	otevřená	Melicoca Bonasa Sorbus	VD
	otevřená	Athena ze Strakaté pavučinky	nepřítomna
	pracovní	Elegie Nella Belavia	VI, CAC, VSV, BOB
	vítězů	Aranka Strakatá packa	VI, CAC
	veteránů	Bramina Nella Belavia	VI, BOV

Elegie Nella Belavia - VI, CAC, VSV, BOB

Antonín Prosecká tlapka - VI, CAC, VSV, BOS

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

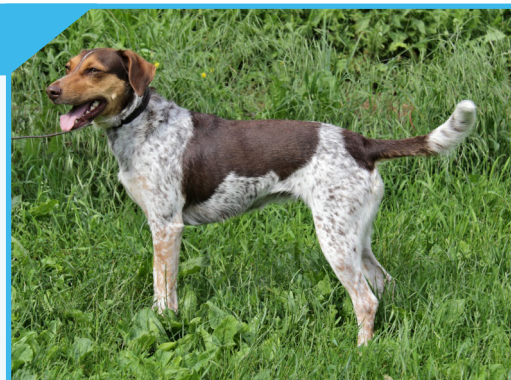
Bonitace KV Brno

8. 6. 2024 Brno, Bonitovale: Jana Halbrštátová Svobodová

DESTINY BALMARTI

odstoupila

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:		Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	14,6 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:		DKK:	A
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD3

ALFA LIPKORLEN

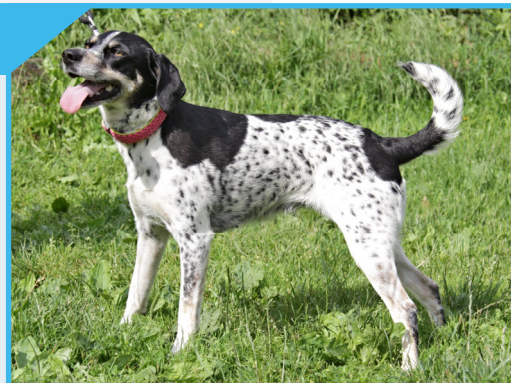
nadokončila

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	50 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,8 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	10 cm	DKK:	A
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V3

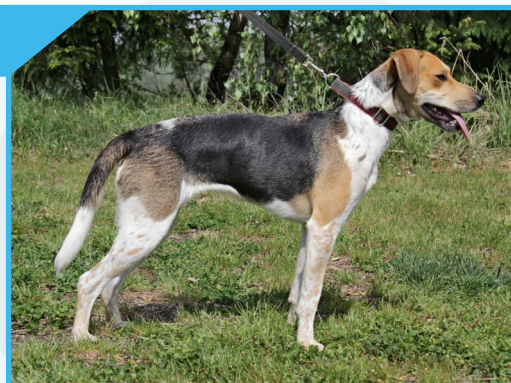
ARGENTA AURUM MOMENTUM

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	48 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	14 kg	Chybí zuby:	1 (P4 LD)
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

GRANULKA Z AKÁTOVÉHO HÁJKU

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	48 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	13,1 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	8 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V1, CAJC, BOJ

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

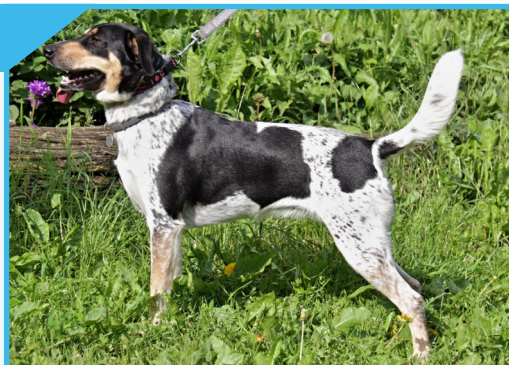
ATHENA ZE STRAKATÉ PAVUČINKY

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	48 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	14,7 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

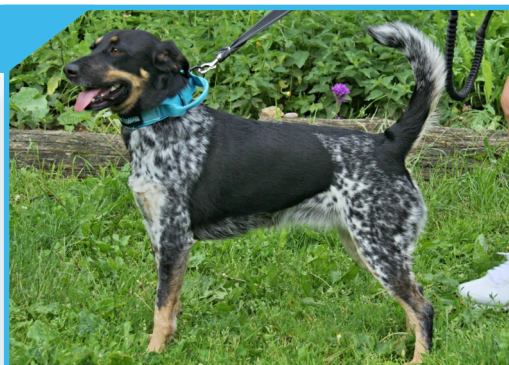
ELODEA Z LEŠANSKÉ ZAHRADY

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	48 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,1 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	B
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD4

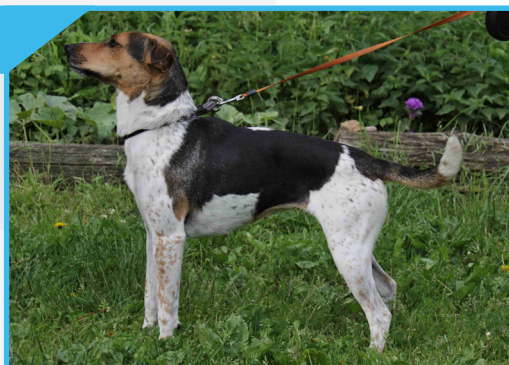
AMÁLKA Z MAŘATSKÉ BŮDY

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	50,5 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	17,8 kg	Chybí zuby:	1 (P3 LD)
Nadprstí:	10 cm	DKK:	B
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD1

ALEX TAM OD NÁS

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	14 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V2, REZ. CAC

BIA Z HANYLENDU

omezení na 1 vrh

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	52 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	19,4 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	10 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V4

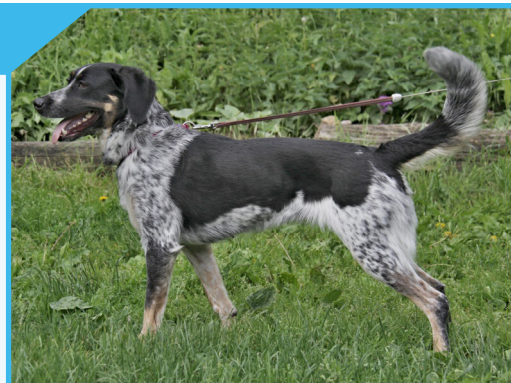

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

AGNES IRLUKA

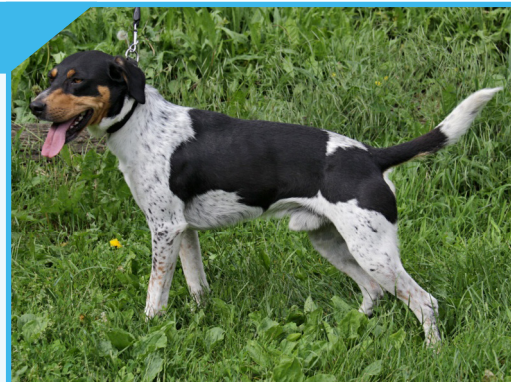
omezení na 1 vrh

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	52 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	16,2 kg	Chybí zuby:	1 (P2 PD)
Nadprstí:	10 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V1, CAC

EDGAR SEM TAM KLDNĚ

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	41 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	17,5 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V2, REZ. CAC

GENERÁL Z AKÁTOVÉHO HÁJKU

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	53 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	18,7 kg	Chybí zuby:	2 (P4 OD)
Nadprstí:	11 cm	DKK:	C
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD1

MELICOCA BONASA SORBUS

omezení na 1 vrh

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	12,9 kg	Chybí zuby:	1 (P4 PD)
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

Nakryté feny

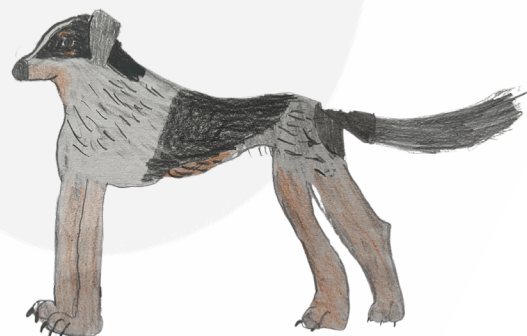
k 31. 05. 2024

č.	matka	otec	datum krytí	předpokl. datum porodu	předpokl. datum odběru	vrh + chovatelská stanice.
1.	Aiko od Netolického potoka	Imon Strakatý samet	21. 04. 2024	23. 06. 2024	12. 08. 2024	C od Netolického potoka
2.	Dafne Baisha	Agio z Lešanské zahrady	23. 05. 2024	25. 07. 2024	13. 09. 2024	A Šťastný strakáč
3.	Božena z Ratinky	Antonio Strakatý voříšek	27. 05. 2024	29. 07. 2024	17. 09. 2024	B z Mařatské Búdy
4.	Elegie Nella Belavia	Import Dakam	31. 05. 2024	02. 08. 2024	21. 9. 2024	A Arena Vallis

Narozené vrhy

v období 01. 01. 2024 až 31. 05. 2024

č.	vrh + ch. st. celkem štěňat (psi/feny) reg. čísla	datum narození	matka otec	gen.	Fx KZP	jména
1.	A od Pramenů Peklova 4 (3/1) 3153-3156	12. 02. 2024	Rajka Libachar Elver Nella Belavia	F22	0 % 100 %	Alík, Aran, Azor, Andělka
2.	F z Kraje Thurn Taxisů 7 (3/4) 3157-3163	17. 03. 2024	Ebba Nella Belavia Blik České kouzlo	F22	0 % 100 %	Fantastic Buddy, Favori, František, Fanny Happy, Fantasia, FeeBee, Freya
3.	A Sea of stars 4 (1/3) 3164-3167	30. 03. 2024	Alumina Aurum momentum Alfréd od Netolického potoka	F22	0 % 100 %	Adonis, Abeile, Aubrieta, Azalea
4.	B Questenberská tlapka 5 (2/3) 3168-3172	18. 05. 2024	Glorie ze Strakatého dvorku Darwin Sem tam Kladně	F22	0 % 100 %	Bernard, Berny, Barunka, Berenika, Bernadette

Spolek

českého strakatého psa

DALŠÍ STRAKATÝ E-ZPRAVODAJ VYJDEV ŘÍJNU 2024

UZÁVĚRKA PRO NADCHÁZEJÍCÍ ČÍSLO JE **31. ZÁŘÍ**